

ใครจะคาดหมายว่า ยามุขไทย ๆ
ซึ่งแต่ก่อน เคยมีกลิ่นไอของชาติคุณเฉื่อย
จะกลายเป็นบุหรีที่รูปปั้นนักธุรกิจชาติที่
กลอนกล่อม หอมหวานเช่นบุหรีของนิวกี
ยาสูบสยาม ที่ได้แทนไว้กัน โดยมาก
ในเวลานี้ ทั้งนี้ก็อาจได้รู้ผู้ที่รับผิดชอบ
ชอบในบริษัทนั้นมิได้ข้อใด ๆ ที่จะกัน
ควักเอาไปให้คนอื่นว่าดีที่เสีย ทำกัน
รวบรวมมา ขึ้นเป็นกองจากที่ต่าง เพราะ
เหตุที่ยังไม่มีใครทำดังนี้ แต่ในชั้น
นี้ถ้าเมื่อบุหรีไทยยังไม่เจริญพอจะให้
นับว่าเป็นชาติในสมาคมยาสูบก็ดีกว่า
ที่มีผู้ใส่บุหรีของบริษัทยี่ห้อทอง
ย้อมเป็นพยานให้เห็นว่ามิได้มีเงินทั้งไป
เพราะเป็นของที่ตกใจ แต่ผู้เสียค่า
เจริญของ บริษัททำวันใหม่ ๆ ในหัวของ
มีกลิ่นเหม็น ทุก ๆ มวนบุหรีมีคำหรือ
“บริษัทยาสูบสยาม” ทิ้งบางบริษัทก็มี
อักษรย่อ “บ.ย.ส.” ราวกับเป็นเจ้าชาย
ผู้เป็นเครื่องหมายแห่งของที่ดีที่แท้
ระหว่างเขา^๕ ของเดือน
มีคำทำนายที่บริษัทยาสูบสยามเมือง
สหภาพพิทยได้ขึ้นแต่ที่วันขึ้น ๆ

